

anmeldelse til landshøvdingen og som bevis for anmeldelsen have udstedt et legitimationsbevis. Bestemmelsen svarer til § 11 i den danske næringslov.

Til § 15.

Afgiften for at få udfærdiget næringsbrev og legitimationsbevis er i § 15 foreslået fastsat til 25 kr., der tilfalder vedkommende kommunekasse. I stk. 2 er det foreslået, at grønlændere, der ved lovens ikrafttræden udøver selvstændig næringsvirksomhed, som omhandlet i § 12, er fritaget for at erlægge den nævnte afgift, idet disse efter de nugældende bestemmelser ikke er pligtige til at løse næringsbrev.

Til § 16.

I § 16 er der givet statsministeren en beføjelse til at bestemme, at visse varer eller varegrupper kun må indføres til Grønland gennem Den kgl. grønlandske handel eller gennem anden af statsministeren dertil autoriseret importør. Bestemmelsen, der er i overensstemmelse med grønlandskommissionens forslag, er foreslået indsat i loven for at kunne bevare muligheden for en regelmæssig og uforstyrret forsyning af den grønlandske befolkning med livsvigtige varer såsom sukker, mel og gryn, hvor konkurrencemomentet ikke er af principiel betydning.

Berettiget til at importere varer til Grønland er herefter — foruden Den kgl. grønlandske handel og autoriserede importører — private i Grønland bosatte personer, dog kun til eget behov, og personer med næringsadkomst til at drive handel i Grønland. For så vidt angår afgiftspligtige varer og de ovenfor omhandlede varer og varegrupper skal indførelsen dog ske gennem Den kgl. grønlandske handel eller gennem autoriserede importører.

Til § 17.

§ 17 omhandler ophøret af en erhvervet næringsret. Det bestemmes således, at retten til at drive næring i henhold til erhvervet næringsbrev bortfalder ved indehaverens død. Endvidere bortfalder retten, såfremt indehaveren ophører at have fast bopæl i Grønland eller umyndiggøres eller ved dom udelukkes fra valgret til landsrådet.

Til § 18.

Medmindre højere straf er forskyldt, straffes overtrædelse af bestemmelserne i §§ 9—

17 med bøde, og idømte bøder tilfalder efter forslaget landskassen.

Til § 19.

§ 19, der indeholder ikrafttrædelses- og ophævelsesbestemmelser, bemyndiger samtidig statsministeren til at fastsætte retningslinierne for lovens gennemførelse, herunder at fastsætte de nærmere betingelser for benyttelsen af dispensationsadgangen i § 13, stk. 2. Der henvises herom til de indledende bemærkninger samt til bemærkningerne til lovforslagets § 13, stk. 2.

Til § 20.

De i nærværende lovforslag indeholdte bestemmelser tilsigter at tilvejebringe en ordning, der stiller grønlandske, færøske og andre danske fiskere ens i henseende til de betingelser, under hvilke der fremtidig kan drives fiskeri og fiskeindustrivirksomhed ved og i Grønland, ligesom forslaget tilsigter at tilvejebringe en erhvervsordning af tilstrækkelig smidig karakter til uden formelle hindringer at kunne placere virksomheder af denne art på steder, hvor det private initiativ skønner, at erhvervsmulighederne er bedst. De tidligere navnlig til fordel for færøske fiskere opretholdte ordninger, der må opfattes som forsøg på tillem্পning af det hidtil gældende afsætningsmonopol, bør derfor bortfalde sammen med monopolet ved gennemførelse af den lige adgang for alle de nævnte kategorier af fiskere til hele den grønlandske vestkyst.

Statsministeriet er imidlertid opmærksom på, at ophævelsen af de nugældende særordninger, som navnlig de færøske fiskere i vidt omfang har gjort brug af, bl. a. ved at sælge saltfisk gennem deres egen salgsorganisation, vil skabe vanskelige problemer for de færøske fiskere. Under hensyn hertil har man i § 20 foreslået, at der ved kgl. anordning kan gives en midlertidig — eventuelt tidsbegrænset — udsættelse af reglerne i kap. II for så vidt angår danske statsborgere, der er bosat på færøerne. Indtil videre er det derfor foreslået, at reglerne i lov nr. 141 af 7. maj 1937 og i lov nr. 84 af 15. marts 1939 fremdeles skal have gyldighed for færinger.

Til § 21.

Da loven, som det fremgår af dens formulering, gælder for hele Grønland, er det i § 21 udtrykkelig udtalt, at den ikke gør indskrænkning i de rettigheder, som ifølge kundgørelse af 5. juli 1924 eller senere be-